

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 150/10
16.06.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Anđelke Stanković, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Natašom Banjac, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog S.R, zbog krivičnog dela poreske utaje iz člana 229. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 132/10 od 14.05.2010. godine, podignutom protiv pravnosnažnih rešenja Opštinskog suda u Čačku Kv. ... od 21.07.2009. godine i Okružnog suda u Čačku Kv. 312/09 od 28.12.2009. godine, u sednici veća održanoj u odsustvu obaveštenih Republičkog javnog tužioca i okrivljenog S.R, a u prisustvu branioca okrivljenog, adv. M.N, dana 16.06.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE kao osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 132/10 od 14.05.2010. godine i UTVRĐUJE da je pravnosnažnim rešenjima Opštinskog suda u Čačku Kv. ... od 21.07.2009. godine i Okružnog suda u Čačku Kv. 312/09 od 28.12.2009. godine povređen krivični zakon u korist okrivljenog Slaviše Radmilovića (član 368. stav 1. tačka 11. u vezi sa članom 274. stav 1. tačka 3. Zakonika o krivičnom postupku).

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Opštinskog suda u Čačku Kv. ... od 21.07.2009. godine odlučeno je da nema mesta optužbi protiv okrivljenog S.R. iz Čačka, po optužnici Opštinskog javnog tužioca u Čačku Kt.158/08 od 20.05.2009. godine, zbog krivičnog dela poreske utaje iz člana 229. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika, pa se krivični postupak obustavlja.

Okružni sud u Čačku, rešenjem Kv. 312/09 od 28.12.2009. godine, odbio je kao neosnovanu žalbu Opštinskog javnog tužioca u Čačku izjavljenu protiv rešenja Opštinskog suda u Čačku Kv. ... od 21.07.2009. godine.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz.132/10 od 14.05.2010. godine protiv navedenih pravnosnažnih rešenja, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP u vezi sa članom 274. stav 1. tačka 3. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i utvrdi da je rešenjem Opštinskog suda u Čačku Kv. ... od 21.07.2009. godine i rešenjem Okružnog suda u Čačku Kv. 312/09 od 28.12.2009. godine povređen zakon u korist okrivljenog.

Vrhovni kasacioni sud je postupio u smislu člana 422. stav 2. i 3. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP) i u sednici veća održanoj u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca i okrivljenog S.R, a u prisustvu branioca okrivljenog, adv. M.N, razmotrio spise predmeta sa rešenjima protiv kojih je zahtev podnet i po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Rešavajući o prigovoru branioca okrivljenog protiv optužnice, prvostepeni sud je zaključio da se iz dokaza prikupljenih tokom istrage ne može utvrditi postojanje osnovane sumnje da je okrivljeni izvršio krivično delo iz člana 229. stav 3. u vezi sa stavom 1. KZ koje mu je stavljeno na teret, a takvog kvaliteta i dovoljne za optužbu protiv okrivljenog za navedeno krivično delo i da zato postupak treba obustaviti na osnovu člana 274. stav 1. tačka 3. ZKP, a taj zaključak prvostepenog suda i razloge za isti iznete u prvostepenom rešenju, drugostepeni sud je u svemu prihvatio kao pravilne.

Međutim, osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti ističe da su razlozi za prednji stav suda izneti u pobijanim pravnosnažnim rešenjima, nejasni i protivrečni, međusobno i sa stanjem u spisima predmeta, čime je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

Prednji zaključak prvostepeni sud zasniva na nalazu i mišljenju veštaka ekonomske struke da je okrivljeni pravilno utvrdio prethodni porez i da je u periodu označenom u optužnici ostvaren promet između preduzeća okrivljenog PP "K..." i Preduzeća "F..." iz N.P. i "F..." iz B, da su ova preduzeća osnovana kod ovlašćenih organa na zakonom propisani način i da su evidentirana kao poreski obveznici sa određenim prometom, a da su njihovi računi u blokadi tek posle perioda označenog u optužnici i takođe, polazeći od iskaza svedoka M.M., vlasnika Preduzeća "F..." i Z.F. vlasnika Preduzeća "F...", datih pred istražnim sudijom, da je postojao promet između njihovih preduzeća kao dobavljača sa preduzećem okrivljenog.

Iz nalaza i mišljenja veštaka, međutim, ne proizilazi tako kako sud utvrđuje, da je promet robe između navedenih preduzeća zaista i ostvaren, već da je evidentiran u dokumentaciji preduzeća, pri čemu ne stoji ni konstatacija suda da je nalaz i mišljenje veštaka dat na osnovu kompletne dokumentacije koja se nalazi u preduzeću okrivljenog, jer iz nalaza i mišljenja veštaka proizilazi da dokumentacija o prometu robe između navedenih preduzeća nije potpuna, da su računi – otpremnice knjiženi samo u jednom primerku za potrebe preduzeća okrivljenog, umesto u dva primerka za kupca i prodavca robe, da račune – otpremnice ne prati druga dokumentacija sa podacima o mestu iz kojeg se roba doprema, načinu isporuke, prevozniku i da ne sadrži podatke neophodne za sistematsko knjiženje, kao i da odgovarajuća dokumentacija kao dokaz da je promet zaista ostvaren ne postoji kod preduzeća dobavljača, pa se u mišljenju veštaka iznosi da je stvar ocene suda da li se radi o fiktivnoj dokumentaciji (što jeste ključno pitanje), a da je u pitanju poslovni odnos sa tzv. "fantom" preduzećima. S tim u vezi veštak iznosi podatke do kojih je proverama došla Poreska policija, da se radi o preduzećima koja ne obavljaju delatnost na prijavljenoj adresi, nemaju ni jednog zaposlenog radnika, nemaju magacine, vrše fingirani izlaz robe i da dokumentacija tih preduzeća nije dostupna kontroli, te da ova preduzeća spadaju u rizičnu grupu preduzeća koja u znatnom obimu izbegavaju plaćanje poreza, a sud sasvim zanemaruje ovaj deo mišljenja veštaka.

Dakle, sud selektivno uzima u obzir samo određene dokaze, analizira ih i na taj način vrši ocenu kontradiktornih dokaza koja nije moguća u ovoj fazi postupka, a što je jasno vidljivo i iz protivrečnih razloga prvostepenog rešenja da veće nije cenilo dokaze ali je "utvrdilo da u spisima predmeta među prikupljenim dokazima nema kontradiktornih dokaza" i ocene da "to što veštak navodi da mu nije bila dostupna dokumentacija spornih firmi i dobavljača, ne predstavlja bilo kakav dokaz, a ponajmanje kontradiktoran dokaz koji bi potkrepio osnovanu sumnju da je okrivljeni izvršio delo koje mu se stavlja na teret", na šta se sve osnovano ukazuje u zahtevu.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je uvažio kao osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti i na osnovu člana 30. stav 1. i člana 32. Zakona o uređenju sudova ("Sl. glasnik RS" 116/2008), te člana 24. stav 7. ZKP, odnosno člana 10. Zakona o izmenama i dopunama ZKP ("Sl. glasnik RS" broj 72/2009), a primenom člana 425. stav 2. ZKP, odnosno utvrdio postojanje u konkretnom slučaju povrede zakona u korist okrivljenog na koju je ukazano zahtevom, ne dirajući u pravnosnažna rešenja.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća

sudija,

Nataša Banjac,s.r.

Anđelka Stanković,s.r.